

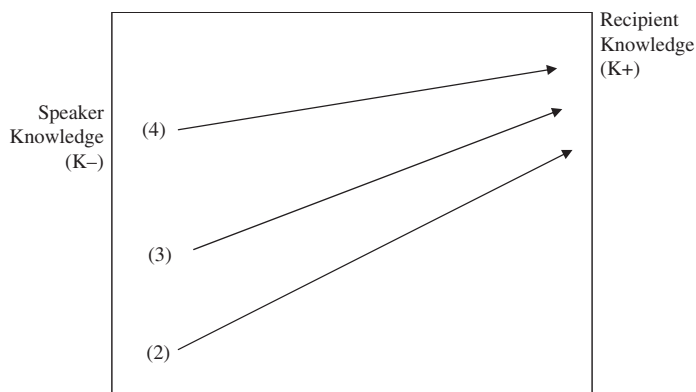
Epistemiciteit en de functies van declaratieve vragen

Lucas M. Seuren Mike Huiskes Tom Koole

VIOT, Leuven – 16 december 2014

1 Linguïstische realisatie van vragen

- Vragen hebben een centrale rol in *talk-in-interaction* (Schegloff 2007), declaratieve vragen (DV'en) zijn een bijzondere vorm:
 - enige type vraag dat in het Nederlands niet is gemarkeerd als vraag;
 - wordt desondanks vaak gebruikt (Englert 2010)
- Functioneren als vraag, doordat de informatie in het domein van de interlocutor valt (Heritage 2012, zie ook Beun 1990, 1994; Gunlogson 2001; Labov & Fanshell 1977; Gelyukens 1987).
- Ze verschillen van interrogatieve vragen en vraagwoordvragen in hun Epistemic Stance: DV'en claimen meer zekerheid en sterkere verwachtingen over het antwoord (Heritage 2012: 7):

We weten waarom ze functioneren als vragen, maar wat doen ze in interactie?

- Vanwege de epistemische gradiënt wordt gezegd van DV'en dat ze alleen om bevestiging vragen (Raymond 2010, Lee 2014).
- Maar DV'en hebben vaak specifiekere doelen en bevestiging alleen is niet altijd genoeg (e.g. Steensig & Heinemann 2013).
- Net als interrogatieven, 'vehicles for other actions' (Schegloff 2007).

Doelen van deze presentatie

1. Een aantal functies van declaratieve vragen laten zien; accounts, formulations, en change-of-state;
2. Laten zien dat deze functies zowel linguïstisch als sequentieel herkenbaar gemaakt worden;
3. Aantonen dat deze functies gelijksoortige epistemische eigenschappen hebben;
4. Synthese: epistemics van syntax legt beperkingen op aan action formation.

2 Data

- 6,5 uur informele telefoongesprekken tussen studenten en vrienden/familie.
- 75 gesprekken gevoerd door 114 verschillende sprekers.
- Gezocht naar declaratieven die werkten als *functionele vragen*: de uiting vraagt om informatie, bevestiging, of overeenstemming (Stivers & Enfield 2010: 2621).
- Alleen gekeken naar volzinnen vanwege syntactische ambiguïteit fragmentzinnen. Declaratieven gevolgd door *he* behandeld als tag questions, niet meegenomen.
- 153 declaratieve vragen: 13 accounts, 23 formulations, en 30 change-of-state.

3 Functies van declaratieven

- Drie functies van declaratieve vragen:
 - ze worden gebruikt als accounts voor andere handelingen;
 - ze worden gebruikt als formulation; en
 - ze worden gebruikt voor een change of state, zoals een verandering in kennis of begrip.
- Primaire manier waarop ze gevormd worden is lexicaal: *want*, *dus*, en *oh*.
- Maar specifieke functie is ook afhankelijk van sequentiële positie.

3.1 Accounts

- Op elk punt interactie moet hoorder infereren ‘why that now’: waarom deze uiting, in deze vorm, op dit moment (Schegloff & Sacks 1973).
- DV met *want* als preface geeft deels antwoord op die vraag: “laat zien waarom de actie is gedaan en hoe erop gereageerd moet worden” (Beck Nielsen 2009).

[Fragment 1]

1 I =wo:w; dass echt rela:xt.
 2 D hmhm,
 3 I •h (.) maar w- hoe ging het met der †studie;=
 4 → =want dat was †toch eerst best wel lasti:g
 5 (0.6)
 6 D •h (.) ja: ze b- (.)
 7 ze wist niet zo †goed
 8 wat ze nou (0.4) moest,=
 9 =dus ze heeft verschillende s:tudies geprobeerd, en zo?
 10 •hhh <maar uiteindelijk>
 11 nu doet ze >volgens mij< ie- iets van l- mè- e:h
 12 evenementenmanagementachtig iets,
 13 I †oke[:.
 14 D [op de:h
 15 °op° haa kaa ((biep)) uu:,
 16 (0.9)
 17 en da vind ze:eh (ha)-
 18 vind ze hartstikke leu:k,
 19 het bevalt dr goed,
 20 ze haalt goeie cijfers=

- Declaratief krijgt bevestigende respons met toelichting en wordt dus behandeld als vraag.
- Eerste antwoord geeft context waarbinnen tweede antwoord begrepen moet worden.
- Tweede vraag motiveert de eerste vraag; laat zien dat de ‘general news inquiry’ relevant is, i.e. dat er nieuws is (cf. Button & Casey 1985).
- Fungeert als account door:
 - Gebruik van *want* voorafgaand aan de vraag;
 - Positionering direct na de news inquiry.
- Positionering is hier na eigen handeling. Functie wordt anders bij positionering na uiting van ander:

[Fragment 2]

1 L [in ieder geval] voordat het blok is afgelopen
 2 in ieder geval
 3 (0.7)
 4 E uhuh[uhuhu]
 5 L [dat lijkt me dan wel zo] handig,
 6 E o:↓:h
 7 ja en anders doen we het

8 in de zomervakantie h_nog een keer
 9 dat kan ook
 10 •Hh
 11 L → ja: want da[n ben] je toch in groningen toch↑
 12 E [()]
 13 L >of nou jassen groningen dichtbij<
 14 (0.3)
 15 E e:::::h,
 16 ik ↑denk vooral in schoor↑ol
 17 maar (.) dan kan je daar gewoon
 18 lekker komen log↑eren.
 19 L ↑j:a=
 20 =↓das wel mooi

- Declaratief krijgt ontkenkende respons en wordt dus behandeld als vraag.
- DV fungeert nog steeds als account, maar nu als kandidaat-account;
- Het is aan de interlocutor om account te bevestigen of, zoals hier, te ontkennen.
- Zowel bij Fragment 1 als 2 laat de account zien waarom de handeling (mogelijk) relevant is.
- Spreekt vertrouwen uit in de correctheid van de account; anders zou de handeling niet relevant zijn.

3.2 Formulations

- Sprekers ‘formuleren’ soms het gesprek; uitingen bestaan uit
 - samenvattingen van voorgaand discours (gists); of
 - inferenties uit niet uitgesproken samenvattingen (upshots) (Heritage & Watson 1979).
- Verschillende functies in verschillende settings (e.g. Antaki 2005, Clayman & Heritage 2002, Sliedrecht & van Charldorp 2011).
- Twee frequente kenmerken:
 - begrip is geïnfereerd uit wat de ander zegt;
 - relevante reactie is minimale bevestiging.

[Fragment 3]

1 T ja: heb je leuke ↑moederdag gehad gister;
 2 H ja hoor ja hoor
 3 (0.3)
 4 T ↑ja
 5 (0.6)

6 H j:a ↓hoor (.)
 7 •h e:h wieneke is ge↑weest
 8 (.)
 9 T ↓oh wat gezel↑lig (.)
 10 ↑met de kinderen, of ↓niet
 11 (0.4)
 12 H >met kinderen en met daryl<
 <<20 regels weggelaten over moederdag>>
 32 en toen zijn ze weer <naar huis gegaan>.
 33 (0.7)
 34 T ↑oh nou wat ge↑zellig
 35 → > dus je heb< (.) gewoon een hele leuke
 36 → moederdag gehad;=
 37 H =ja: hoor↓ ja zeker (0.6) ja

- Declaratief krijgt minimale, bevestigende respons, en wordt dus behandeld als vraag.
- DV is closure-implicative:
 - *Nou* voor evaluatie in regel 34 stuurt op afsluiting (Pander Maat, Driessen & van Mierlo, 1986).
 - Vraag vat samen en evalueert (cf. Jefferson 1983).
 - Minimale bevestiging wordt behandeld als relevant (cf. Schegloff 2007).
- Volgt direct na verhaal, Tatjana is dus verantwoordelijk voor de geclaimde kennis (cf. Stivers, Lindström & Steensig 2011).

3.3 Change-of-state

- Met *oh* laten spreker zien dat verandering heeft plaatsgevonden in “locally current state of knowledge, information, orientation or awareness” (Heritage 1984: 299).
- Prototypisch overgang van onwetend naar wetend: $K^- \rightarrow K^+$.
- Verschillende functies (Seuren, Huiskes & Koole 2014).

[Fragment 4]

1 S •hh en hoe was het ↑zondag ↑no:g
 2 met die ou↓ders van daan
 3 (1.0)
 4 W e::hm >↑oh dat is niet ↑doorgegaan<=
 5 S =job en elle kwamen ↑toch of niet;=
 6 W [=ja]
 7 S [()] (da) helemaal niet doorgegaan

8 W ja dat is wel doorgegaan,
 9 alleen ik ging ik ging smiddags high↓teaen he?
 10 (0.6)
 11 S •hh
 12 (1.1)
 13 S wa ging je ↑doen smiddags?
 14 W highteaen met eh anne en[e:h]
 15 S [o:h] >ja ja ja< (et) ja
 16 (0.8)
 17 W [en eh]
 18 S [(is da)] niet doo:rgegaan=
 19 W =nee: want toen (wa-)
 20 ik was pas veel ste laat thui:s
 21 (0.5)
 22 hm hmm >terug<.
 <<49 regels weggelaten over Wendy's high tea>>
 69 •hh toen zAg ik dat het jasmin was
 70 en toen ja dat was (.) was echt super leuk.
 71 (0.5)
 72 S → •h oh dus je high ↑tea is wel doorgaan;
 73 (1.0)
 74 W >↑ja: ja ja<
 75 (0.6)
 76 maar da [bij die ouders van daan niet.]
 77 S [oh maar d- de ou]ders
 78 van daan niet.
 79 W ja
 80 (0.7)
 81 S •h o:h de (.) high tea is (te) laat geworden
 82 om nog naar de-
 83 nou snap ik het •hh

- Declaratief krijgt bevestigende respons en wordt dus behandeld als vraag.
- Sandy laat zien dat ze eerder iets niet goed begrepen had.
- Claim is dus dat ze het nu wel begrepen heeft: $K^- \rightarrow K^+$.

4 Conclusie

- Verschillende functies van declaratieve vragen, afhankelijk van linguïstische en se-

quentiële kenmerken.

- Presuppositie is elke keer dat spreker hoge mate van zekerheid heeft (K_S+).
- Verklaring vanuit Epistemic Stance: declaratieven claimen zekerheid (Heritage 2012).
- Mogelijke redenen:
 - DV'en behandelen hun content als juist ('true') of geratificeerd ('established') (Raymond 2010).
 - DV'en zijn *biased*; voegen content toe aan commitment set van spreker/hoorder (Gunlogson 2001).
- Distributie in ons corpus ondersteunt deze aanpak:

	Interrogatief (n = 321)		Declaratief (n = 153)	
Maar	30	(9%)	27	(17,6%)
En	16	(5%)	24	(15%)
Oh	10	(3.1%)	30	(19.6%)
Want	2	(0.6%)	13	(8.5%)
Dus	0	(0%)	23	(15%)
Total	58	(18.1%)	117	(76,4%)

5 Perspectief

- Overgrote meerderheid van accounts en change-of-state krijgt declaratief, wat is er aan de hand bij interrogatief?
- Als DV'en alleen bevestiging relevant maken, waarom krijgen ze dan soms uitgebreide reacties?
- Vinden we een distributie zoals getoond ook in andere conversationele genres?

References

- Antaki, C. (2005). Diagnostic formulations in psychotherapy. *Discourse Studies*, vol. 7 (6): p.627-647.
- Beck Nielson, S. (2009). Accounts on the Behalf of Patients During Geriatric Case Conferences. *Research on Language and Social Interaction*, vol. 42 (3): p.231-248.
- Beun, R-J. (1990). The Recognition of Dutch Declarative Questions. *Journal of Pragmatics*, vol. 14: p.39-56.

- Beun, R-J. (1994). Mental state recognition and communicative effects. *Journal of Pragmatics*, vol. 21: p.191-214.
- Button, G. & Casey, N. (1985). Topic Nomination and Topic Pursuit. *Human Studies*, vol. 8 (1): p.3-55.
- Clayman, S. & Heritage, J. (2002). *The News Interview*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Englert, C. (2010). Questions and responses in Dutch conversations. *Journal of Pragmatics*, vol. 42: p.2666-2684.
- Geluykens, R. (1987). Intonation and Speech Act Type: An Experimental Approach to Rising Intonation in Queclaratives. *Journal or Pragmatics*, vol. 11: p.483-494.
- Gunlogson, C. (2001). *True to Form: Rising and Falling Declaratives as Questions in English*. Unpublished PhD Dissertation. University of California, Santa Cruz.
- Heritage, J. (1984). A Change-of-State Token and Aspects of Its Sequential Placement. In: J.M. Atkinson & J.C. Heritage (Eds.) *Structures of Social Action*: p. 299-345. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Heritage, J. (2012). Epistemics in Action: Action Formation and Territories of Knowledge. *Research on Language & Social Interaction*, vol. 45 (1): p.1-29.
- Heritage, J. & Raymond, G. (2012). Navigating Epistemic Landscapes: Acquiescence, agency and resistance in responses to polar questions. In: J.P. de Ruiter (Ed.) *Questions: Formal, functional, and interactional perspectives*: p.179-192. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Heritage, J. & Watson, R. (1979). Formulations as Conversational Objects. In: G. Psathas (Ed.) *Everyday Language*: p.123-162. New York, NY: Irvington Press.
- Labov, W. & Fanshell, D. (1977). *Therapeutic discourse: Psychotherapy as conversation*. New York, NY: Academic Press.
- Lee, S. (2014). Two Forms of Affirmative Responses to Polar Questions. In: *Discourse Processes*, DOI: 10.1080/0163853X.2014.899001.
- Raymond, G. (2010). Alternative Forms of Yes/No-Type Initiating Actions in Health Visitor Interactions. In: A. Freed & S. Ehrlich (Eds.) *Why Do You Ask?: The Function of Questions in Institutional Discourse*. DOI: 10.1093/acprof:oso/9780195306897.003.0005.

- Schegloff, E.A. (1992). Repair After Next Turn: The Last Structurally Provided Defense of Intersubjectivity in Conversation. *American Journal of Sociology*, vol. 97 (5): p.1295-1345.
- Schegloff, E.A. (2007). *Sequence Organization in Interaction: A Primer in Conversation Analysis*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Schegloff, E.A. & Sacks, H. (1973). Opening Up Closings. *Semiotica*, vol. 8: p.289-327.
- Seuren, L.M., Huiskes, M. & Koole, T. (2014). Ways of doing understanding through ‘oh’-prefaced declarative questions. 12th AWIA Symposium, University of Utrecht.
- Sliedrecht, K-Y. & Charldorp, T. van (2011). Tussen spraak en schrift: de rol van samenvattingen in het politieverhoor. *Tijdschrift voor Taalbeheersing*, vol. 33 (1): p. 34-55.
- Steensig, J. & Heinemann, T. (2013). When ‘yes’ is not enough – as an answer to a yes/no question. In: B.S. Reed & G. Raymond (Eds.) *Units of Talk – Units of Action*: p.208-241. Amsterdam, NL: John Benjamins
- Stivers, T., Mondada, L. & Steensig, J. (2011). Knowledge, morality and affiliation in social interaction. In: T. Stivers, L. Mondada, & J. Steensig (Eds.) *The Morality of Knowledge in Conversation*: p.3-24. Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Stivers, T. & Enfield, N. (2010). A coding scheme for question-response sequences in conversation. *Journal of Pragmatics*, vol. 42 (10): p.2620-2626.